

אסרתי לו שאין לחשוש לדבר - אפילו לו היה ברור שתכונה כזו נעשית לקראת הועידה ושהתכונה הצליח. חברים שיקחו על עצמם האחריות הגלויה לענייני החנועה מפעם התנועה - יפעלו באחריות. יש לחשוש רק לנטיות של השלטונות שאינן באות לידי בילוי - סובייקטיבי ואובייקטיבי. ברם מסופקני בעצם התכונה : - אם ישנה. אולם חשדנות זו, גם כשאינה מבוססת מוכיחה שאנו חיים באטמוספירה לא בריאה. דבר מה לקה.

- בערב אספת ועד המועלים לפתיחת פדיון העבודה. בן-אהרון ואנכי דברנו.

פחח-חקוה, 27.11.37

בבוקר יצאתי הנה להשתתף בכנוס המפלגתי של פועלי המושבות. באה כ-120 משלטים וכמה נקודות. הבירורים שנמשכו מעט עד שבע בערב, בהפסקה של שעה וחצי, עוררו הקשבה רבה - לעמים דרוכה.

אחרי הפתיחה של בנקובר וזיאמה (האחרון על פדיון העבודה) דכרו החברים הרצברג (גורדוניה, חדרה), שוורץ (הרצליה) פישל וורבה, אשכנזי [עין ח.), חיוחה, וויינברג (בני-ברק), מהרשק, ברזילאי (מזכיר מ.פ. נ.צ.), שקולניק, א.אלי (פה) ויינסטוק, מינקובסקי (כ"ס), רטיס (הדר) אנגל (מרכז בחריה, מגדיאל), שרייבמן, מז'יבובסקי, גרבובסקי, יעקב כהן (כ"ס, מיוצאי השה"צ) קוסוי, דבדבני - אני סיימתי הוויכוח.

בכמה מדברי החברים היה גם תוכן חשוב וגם ביטוי חי.

הרצברג התאונן שהמפלגה אינה אלא פדרציה, התנגד לגיוס חברים לוועידה - כי ההצטרפות תבוא רק לשט הכרעה בוועידה, וההכרעה תהיה מקרית. הזנחת הזית הנוער, נגרמה ע"י ההרוצות מנימית של "הקושים".

התנגד לדעת המרכז שהועידה לא תכריע בשאלה הסוליטית.

ורבה סבור שהאיחוד הכזיב. סבורים היו שאחדות הכעשה תביא לידי אחדות הכתשבה.

זו לא באה, ולא עוד אלא שאחדות המעשה נפגמה. בגושים מתקבלים חלוקי אידיאולוגיה.

נוצרות בעיות נפרדות.

שלטון המפלגה בישוב ובציונות הוא פרי כיבושי צמרת בהנועה - המון החברים לא הסתהף בהם ואינו מעריך אותם. - בשעה שמתאוננים על חוסר כוחות - אין שפע הכוחות שבאו מהגולה מנוצל, והוא הולך ומתנוון.

ויינברג (צעיר עם הגיון וכשרון ביסוי) רואה סתירה במפלגה הרח כשבר פרלמנטרי (ווחיק - חדש, מסודר - ומח"ע, חיי מותרות - ודלות). אין חבר אקטיבי. על העובד בטוסד מביטים בעין רעה - כשהוא עוסק מחוץ למסדר בעניני ההנועה, ברוסיה יש פולחן אישי - אזלנו - פולחן מוסדות. כל מפעל מסקי מוצדק ביסודו - הוֹפֵך לרועץ לפועל היחיד. דוגמא - המסדר הקבלני, שיש בו שיטת הזעה. המדריך מטעם ההס' נהפך למשגיח.

עובדי המוסדות אין להם קוולטיפיקציה מבחינה מוסרית וחברתית. עתוננו חדלו לשש במה למחשבה עצמית. מכתבי חברים לא ידועים - אינם מתפרסמים. יש להשתמש בתקופת שפל לטהור המחנה. דברים חשובים - אם לא חדשים - השמיע מהרשק - בכוח רב, באמונה עמוקה, בביסוי קולע. הפרובלימה העיקרית במפלגה אינה פרוגרסה, דרך - אלא הגשמה.

זה עשרים שנה אנו עומדים בקרב האחרון. לאחר "המאורעות נושלונו" מהפרדסים באשמתנו אנו - כי לא היינו צריכים לצאת מהפרדס - ויהי מה! מלחמתנו ^{לעבודה} עברית סלאה במאח אחוז אינה חלויה במציאות חוסר עבודה בארץ - חסיד יש חוסר עבודה המוניים בהפרצות. מאה אלף שיש לנו & - זוהי רק התחלה. אנו מצפים למיליונים - ולשם קליטתם מלחמה ללא פשרות על עבודה עברית. וולדק ולוויק מונים אותנו על יחסנוהנו - אמנם אנו "יחסנים" - אנו חלוצים. האסון הוא לא רק שאין עליה - אין גם ההפרצות לעליה.

לפני 1500 שנה יצאו 7000 יהודים מקריסה בסירות לארץ - וכולם טבעו ביס. היכן הסירות בימינו? מעולה פוליטית אינה רק שיחה עם הנציב - אלא התפרצות לארץ. דרוש לא רק פדיון כסף - אלא פדיון נפש, מסטשים כשלונות המוסדות בהתקפה על גופים התישבותיים. האסון שאין חברת עובדים. ח"ע - זוהי מרות המעמד, לא המעמד כבארץ. אין עוד מעמד בארץ אלא המעמד שבגולה. העליה. בוויכוח אמר לו רמז: אחת רוצה באר עמוקה, ואני רוצה ים רחב. לא - אני רוצה מעין שאינו פוסק. הנועתנו עושה פשרות עם החוץ -

למען שפטרות אלה לא תהיינה מסוכנות עלינו להיות לכל המחוח חזקים בפנים.

ברזילאי החאונן על שליחי הצבור שאינם נפגשים עם הצבור. הפועל במוטב לא מוכן למלחמה לעבודה עברית - כי אין העבודה מפרנסתו, והוא מוכן לעזבה. בלי התערבות לא הספיק החלוציות.

יום יום הצבור נגדנו - כי הוא זוקף כל צרותיו על חשבוננו. אולם ברבעי הכרעה הוא נאמן אהנו מתוך אינסטינקט נאמן אך אין לסמוך על אינסטינקט בלבד.

וויינשטוק מחקא במטלגות מיעוט: יש להן קורים של מתנדבים, מה שאין כך אצלנו.

כינקובסקי דרש שלושה דברים: 1) הגשמת הברת העובדים. יש אבטונומיזם מוטלב במוסדות, ויש צורך במפקדה כלכלית. 2) מלחמה מוגברת על עבודה עברית. 3) הקמת המפלגה - שלא תהא בלי הסהערות על הנוער.

רסיס דורש מדריכים לסניפי המפלגה. במפלגה יש מעין - אבל הצנורות סחומים. בפרלמנט האנגלי אפשר לשאול מיניסטר על כל דבר קטן וגדול. אצלנו - לא.

אנגל רואה השאלה הכאובה בהזנחת חזית הנוער. מיצול ורבוני מסגרות, כשתק פעולחנו. דרושה הנועה נוער אחת. הבורגים אינם פעילים בנוער שמתוכו יצאו. דרושה מבנה סינסטימ בנוער. ללא יסוד פסלנו שיסת הצופים.

שרייבמן אף הוא מתנגד לגיוס חברים, אינס צריכים להכריע בשאלה הפוליטית. הצבור המפלגתי אינו שותף במערכה הפוליטית.

מז' נכובסקי מציין אף הוא שיום יום אין מפלגה - ובקעה מבחן אנו מנצחים בכל זאת. היותנו מפלגת רוב אינו דבר שבמקרה - כי דרכנו היא הכרח מציאות א"י כארץ התישבותית. אבל יש כשלונות, ולא מעטים, כי אין אנו מגסיכים חמיד הפרוגרמה שלנו. עלינו לשוב לראשוני התנועה: יתר שותף, יתר השוואה, יתר מרות, יתר מחשבה קולקטיבית.

כאו רביס - אך לא הקנינו להם דמות הראשוניים, דמות העליה הסניה.

במקום להרים הרביט לדרגת הראסונים - מורידים לדרגת האחרונים. אין אפשרות של כפיה - אבל דרושה תביעה. אל להקל למתכבדים. נדרוש מכטימוס של הבשמה. על המפלגה להורות: מכטימוס של שיתוף. המפריע הקבוץ למפלגה?
ברבובסקי קבל מרה על טלגנו את החלוקה.

כהן מתאונן שבגיוסים שלנו שכחנו עזרה לפועל במושבה. לא די להביד שעליו להתגאות בחלוציותו - יש לתת דירה זולה ופיקדון ואפשרות של קיוס. מטבח חופש המחסכה במפלגה - רק ע"י כך אנו יכלים להיות מפלגת רוב. דרושה הדרכה לכנישים.

בסיומי הכרתי מדוע אין הועידה יכלה עדיין להכריע בוויכוח הפוליטי. אין עדיין הצעה סטוייטת שאפטר לדון בה ולהכריע כן או לא. לפי שעה יש למפלגה עטרה מאוחדת בשאלה הפוליטית, לא כשאר המפלגות: העמדה שקבענו כמועצה האיחוד והקונגרס בצוריק. אין בחוכנו מחייבי חלוקה, גם "המחייבים" יודעים הנזק והטכנה של ביטול זכויותינו שבמנדט לגבי חלק גדול של הארץ, ושל הקמת מדינה עברית. אין בחוכנו שוללי מדינה, מעין אלה שנהסה"ג. הוויכוח בין המחייבים והשוללים שלנו הוא זה: כולם יודעים הנזק בחלוקה, היתרון של מדינה, אבל מהווכחים: מה מהם עדיף ומכריע. המחייבים סבורים שיתרון העצמאות בחלק הארץ לקבל כנגד ההפסד שבחלוקה וביטול המנדט. השוללים סבורים שהפסד בשאר חלקי הארץ גדול מרווח העצמאות בחלק. אבל שניהם יחד סבורים - וכך החליטו מה אחד - שלפי שעה אין לנו - לנו כלומר לתנועה כולה - להביד למפרע כן או לא. גם המחייבים סבורים שאין עדיין להגיצ כן - כי אין הצעה סטויטת. להצעת הועידה המלכותית אנו מתנגדים, ואגב אין היא הצעת הממשלה. לממשלה אין עדין הצעה. השוללים אף הם סבורים שהתנועה אינה יכלה להביד לפי שעה לא - כי רבים סבורים שיעיון המדינה יש בו הצלה, ואין למנוע בירור מוקדם עם הממשלה ושאר הגורמים המדיניים. ולפי שעה אין בחוכנו מחלוקת פוליטית, כלומר וויכוח מה לעשות עכשיו:
הוטכס שלפי שעה עלינו לברר מהי ההצעה. רק כשתהיה הצעה מוסמכת - לכשתהיה יחדש בחוכנו הוויכוח, ואז נצטרך להכריע. דבר זה לא יהיה עוד בוועידה.

ואשר להביעה מז'בובסקי (שהיא בעצם עמדת הקבוץ) : מכסימום של שיתוף כדרך המפלגה - אין היא אלא אחת החביעות. יש חביעה אולי עוד יותר חשובה. כי המכסימום של שחוף (קומונה) מתקיים רק בחוף מינימום של פועלים. ויש צורך עוד יותר חיוני במינימום של שחוף בחוף מכסימום של פועלים, כלומר בחוף כלל הפועלים. אין ניגוד בין שתי החביעות, ואם יש - הבכורה לשחוף מינימלי בקרב מכסימום של פועלים. השלמנו בקלות עם קיום ארגוני פועלים נפרדים - כי אין אנו מעריכים החיוניות הגורלית בלכוד כל מעמד הפועלים - אפילו לפרוגרמה מינימום: רק, למשל, לשם חלוקת עבודה ולשמירה על חנאי עבודה. ואם המלת מכסימום של שיתוף על הצבור באפשרות מסגרת אחת למכסימום של פועלים - המלה זו היא פסולה.

התפקיד הראשי המוסל בשעה זו על המפלגה - היא הגשמת "חברת העובדים" בחוכה, כלומר המלת מרות המפלגה על כל חבריה וחלקיה ובעיקר בשלושה שטחים: החלוף, הפעולה בנוער, ופעולת החנוך בקרב צבור הפועלים. בלי מרות זו ~~אנו נכשלים~~ נכשלנו בחלוף, נעשינו עקרים לבני הנוער הארצישראלי, וכלי יכלת גיוס חברינו שבהתישנות העובדת לא נרים את המשא הכבד של חנוך מאה אלף פועלים - רובם בלי הכשרה חלוצית, בלי ידיעה ערכי חנוכתנו, רבים גם בלי ידיעה השפה - וקליטתם התרבותית והמוסרית בהוכנו.

ואם הוועדה תבצע מרות המפלגה בשלושה השטחים הללו - הכלא התפקיד גדול. את אפשרות הביצוע הזה עלינו להכשיר לפני הוועדה.

- - - -

בערב שחתי לחל-אביב.